

32004D0803

L 143/1

DZIENNIK URZĘDOWY UNII EUROPEJSKIEJ

30.4.2004

**DECYZJA NR 803/2004/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
z dnia 21 kwietnia 2004 r.**

**przyjmująca program działania Wspólnoty (2004–2008) w celu zapobiegania i zwalczania przemocy
wobec dzieci, młodzieży i kobiet oraz w celu ochrony ofiar i grup ryzyka (program Dafne II)**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,
w szczególności jego art. 152,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-
Społecznego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽²⁾,

działając zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 251
Traktatu ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Przemoc fizyczna, seksualna i psychiczna wobec dzieci, młodzieży i kobiet, w tym zagrożenie aktami takiej przemocy, przymus lub arbitralne pozbawienie wolności bez względu na to, czy pojawia się w życiu publicznym czy prywatnym, stanowi naruszenie prawa do życia, bezpieczeństwa, wolności, godności i integralności fizycznej i emocjonalnej oraz poważne zagrożenie dla zdrowia fizycznego i psychicznego ofiar takiej przemocy. Skutki takiej przemocy rozprzestrzeniają się na całym obszarze Wspólnoty, stanowiąc realny uszczerbek dla zdrowia oraz przeszkodę w korzystaniu z prawa do bezpieczeństwa, wolności i praw obywatelskich.
- (2) Ważne i konieczne jest rozpoznanie poważnych bezpośrednich i długoterminowych skutków przemocy dla

zdrowia, rozwoju psychologicznego i społecznego oraz dla zachowania równych szans zainteresowanych podmiotów, jednostek, rodzin i wspólnot, oraz wysokich kosztów społecznych i ekonomicznych dla całego społeczeństwa.

- (3) Zgodnie z definicją Światowej Organizacji Zdrowia, zdrowie to całkowity fizyczny, psychiczny i społeczny dobrostan człowieka, a nie tylko brak choroby lub ułomności. Światowe Zgromadzenie Zdrowia w rezolucji przyjętej na 49 Światowym Zgromadzeniu Zdrowia w 1996r. w Genewie oświadcza, że przemoc jest głównym problemem dla zdrowia publicznego na całym świecie. Światowy raport na temat przemocy i zdrowia ogłoszony przez Światową Organizację Zdrowia w Brukseli dnia 3 października 2002 r. zaleca promowanie prewencji pierwszego stopnia, wzmocnienie reakcji na przemoc i pomocy ofiarom oraz zwiększenie współpracy i wymiany informacji w kwestii zapobiegania przemocy.

- (4) Zasady te zawarte są w licznych konwencjach, deklaracjach i protokołach głównych organizacji międzynarodowych i instytucji, takich jak Organizacja Narodów Zjednoczonych, Międzynarodowa Organizacja Pracy, Światowa Konferencja na rzecz Kobiet oraz Światowy Kongres Przeciwno Seksualnemu Komercyjnemu Wykorzystywaniu Dzieci. Te ważne działania podejmowane przez organizacje międzynarodowe powinny być uzupełnione działaniami Wspólnoty. Faktycznie, w art. 3 ust. 1 lit. p) Traktatu ustanowiony jest wymóg działania Wspólnoty w celu wniesienia wkładu w osiągnięcie wysokiego poziomu ochrony zdrowia.

- (5) Karta Praw Podstawowych Unii Europejskiej ⁽⁴⁾ potwierdza między innymi prawo do godności, równości i solidarności. Zawiera przepisy szczególne dla ochrony i promowania integralności fizycznej i psychicznej, równego traktowania mężczyzn i kobiet, praw dziecka i niedyskryminacji,

⁽¹⁾ Dz.U. C 208 z 3.9.2003, str. 52.

⁽²⁾ Dz.U. C 256 z 24.10.2003, str. 85.

⁽³⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 3 września 2003 r. (dotychczas niepublikowana w Dzienniku Urzędowym), Wspólne Stanowisko z dnia 1 grudnia 2003 r. (Dz.U. C 54 E z 2.2.2004, str. 1), Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 9 marca 2004 r. (dotychczas niepublikowane w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 30 marca 2004 r.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 364 z 18.12.2000, str. 1.

a także zakazu nieludzkiego lub poniżającego traktowania, niewolnictwa i pracy przymusowej oraz pracy dzieci.

konieczne jest zatem ustanowienie drugiej fazy programu, zwanej dalej „programem Dafne II”.

- (6) Komisja Europejska została wezwana przez Parlament Europejski do opracowania i wykonania programów działania w celu zwalczania takiej przemocy, między innymi w drodze rezolucji z dnia 19 maja 2000 r. w sprawie komunikowania się Komisji z Radą i Parlamentem Europejskim „dotyczącego dalszych działań w zakresie zwalczania handlu kobietami⁽¹⁾ oraz z dnia 20 września 2001 r. w sprawie okaleczania żeńskich organów płciowych⁽²⁾.”
- (7) Program działania ustanowiony decyzją nr 293/2000/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 stycznia 2000 r., przyjmującą program działania Wspólnoty (program Dafne) (2000–2003) w sprawie środków zapobiegawczych w walce przeciwko przemocy wobec dzieci, młodzieży i kobiet⁽³⁾, pomógł w zwiększeniu świadomości w Unii Europejskiej oraz w zwiększeniu i utrwaleniu współpracy pomiędzy organizacjami z Państw Członkowskich, aktywnych w zwalczaniu przemocy.
- (8) Program Dafne spotkał się z pełnym odzewem oraz wyraźnie trafia w mocno odczuwaną potrzebę w sektorze wolontariatu. Powstałe projekty już zaczęły mnożyć skutki działalności organizacji pozarządowych i instytucji w Europie. Program ten znacznie przyczynił się do rozwoju polityki UE w zakresie zwalczania przemocy, handlu, wykorzystywania seksualnego i pornografii, a jego skutki sięgają daleko poza granice Unii Europejskiej, jak wspomniano w raporcie śródkresowym dotyczącym programu Dafne.
- (8) W swojej rezolucji z dnia 4 września 2002 r. w sprawie śródkresowego przeglądu programu Dafne⁽⁴⁾ Parlament Europejski podkreśla, że program Dafne spełnia podstawowe zapotrzebowanie na efektywne strategie zwalczania przemocy oraz musi być kontynuowany po 2003r., oraz wzywa Komisję do złożenia wniosku o ustanowienie nowego programu działania, który zostanie wyposażony w odpowiednie fundusze, korzystając ze wszystkich doświadczeń zgromadzonych od 1997 r.
- (9) Pożądane jest zapewnienie kontynuacji projektów wspieranych przez program Dafne, realizowanych w oparciu o uzyskane doświadczenia, oraz stwarzających możliwości dla promowania dodatkowych wartości europejskich, które wywodzą się z tych doświadczeń, i w tym celu
- (10) Wspólnota może przypisać dodatkową wartość działaniom, które podejmowane mają być przede wszystkim przez Państwa Członkowskie, dotyczącym zapobieganiu przemocy, w tym wykorzystywania seksualnego i maltretowania dzieci, młodzieży i kobiet oraz ochrony ofiar i grup ryzyka poprzez rozpowszechnianie i wymianę informacji i doświadczeń, promocje innowacyjnego podejścia, wspólnego ustanowienia priorytetów, odpowiedni rozwój sieci, wybór projektów obejmujących całą Wspólnotę oraz mobilizację i motywowanie wszystkich zainteresowanych stron. Działania te powinny także obejmować dzieci i kobiety, które znalazły się na terytorium Wspólnoty na skutek handlu ludźmi. Wspólnota może także określić i stymulować dobre praktyki.
- (11) Program Dafne II może przysporzyć dodatkowej wartości przez określenie i stymulację dobrych praktyk, wspieranie innowacji i wymianę odpowiednich doświadczeń uzyskanych w wyniku działań podejmowanych przez Państwa Członkowskie, w tym wymianę informacji dotyczących różnych regulacji prawnych, sankcji i osiągniętych rezultatów. Aby osiągnąć cele tego programu i najefektywniej jak to możliwe wykorzystać dostępne zasoby, należy uważnie dobrać dziedziny w których podejmowane będą działania, przez wybór projektów oferujących wyższą dodatkową wartość dla Wspólnoty oraz wskazanie sposobu działania przez sprawdzanie i rozpowszechnianie innowacyjnych idei zapobiegania i zwalczania przemocy, w kontekście podejścia multidyscyplinarnego.
- (12) Jako że cele proponowanego działania, tj. zapobieganie i zwalczanie wszelkich form przemocy wobec dzieci, młodzieży i kobiet nie mogą być osiągnięte w wystarczającym stopniu przez Państwa Członkowskie, stąd zgodnie z potrzebą skoordynowanego i multidyscyplinarnego podejścia na rzecz ustalenia międzynarodowych ram szkolenia, informacji, badania i wymiany dobrych praktyk, oraz wyboru projektów obejmujących całą Wspólnotę, mogą zostać pełniej osiągnięte na poziomie Wspólnoty, Wspólnota może przyjąć środki zgodnie z zasadą subsydiarności określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną we wspomnianym artykule, decyzja niniejsza nie wykracza poza sprawy konieczne dla osiągnięcia tych celów.
- (13) Program Dafne II powinien trwać przez pięć lat, w celu zapewnienia wystarczającej ilości czasu na działania realizowane dla osiągnięcia wyznaczonych celów oraz zestawienia i integracji nabytej wiedzy i doświadczeń formie dobrych praktyk w całej Wspólnotcie.
- (14) Środki konieczne w celu wykonania niniejszej decyzji powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady

⁽¹⁾ Dz.U. C 59 E z 23.2.2001, str. 307.

⁽²⁾ Dz.U. C 77 E z 28.3.2002, str. 126.

⁽³⁾ Dz.U. 34 z 9.2.2003 str. 390.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 272 E z 13.11.2003 str. 390.

1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji⁽¹⁾.

- (15) Niniejsza decyzja ustanawia, na cały czas trwania programu, ramy finansowe stanowiące główne odniesienie dla władzy budżetowej w toku corocznej procedury budżetowej, w znaczeniu pkt 33 Porozumienia Międzyinstytucjonalnego z dnia 6 maja 1999 roku między Parlamentem Europejskim, Radą oraz Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i poprawy procedury budżetowej⁽²⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zakres i przedmiot

Niniejszym ustanawia się na okres od 1 stycznia 2004 r. do 31 grudnia 2008 r. drugą fazę programu Dafne w celu zapobiegania i zwalczania wszelkich form przemocy wobec dzieci, młodzieży i kobiet oraz ochrony ofiar i grup ryzyka (program Dafne II). Czas trwania programu może zostać przedłużony.

Do celów programu Dafne II, wyrażenie „dzieci” obejmuje swym zakresem małoletnich do 18 roku życia, zgodnie z międzynarodowymi instrumentami odnoszącymi się do praw dziecka.

Jednakże projekty obejmujące działania zaprojektowane w szczególności dla grup beneficjentów takich jak np. „nastolatki” (od 13 do 19 lat) lub osób od 12 do 25 lat, należy traktować jako skierowane do kategorii tak zwanej „młodzieży”.

Artykuł 2

Cele programu

1. Program Dafne II stanowi wkład w osiągnięcie ogólnego celu zapewnienia obywatelom wysokiego poziomu ochrony przed przemocą, w tym ochrony zdrowia fizycznego i psychicznego.

Celem tego programu jest zapobieganie i zwalczanie występujących w życiu publicznym lub prywatnym wszelkich form przemocy wobec dzieci, młodzieży i kobiet przez podejmowanie

środków zapobiegawczych oraz przez zapewnienie wsparcia dla ofiar i grup ryzyka, w tym w szczególności zapobieganie narażeniu w przyszłości na akty przemocy. Dalszym celem jest pomoc i wsparcie dla organizacji pozarządowych i innych organizacji działających w tej dziedzinie.

2. Działania, które będą realizowane w ramach programu Dafne II, jak określono w Załączniku, mają na celu:

a) wspieranie działań transnarodowych:

i) utworzenie multidyscyplinarnych sieci, w szczególności dla wspierania ofiar przemocy i grup ryzyka;

ii) zapewnienie rozwoju bazy danych, wymiany informacji, określenia i rozpowszechniania dobrych praktyk, w tym przez szkolenia, badania w terenie i wymianę personelu;

iii) zwiększenie świadomości zjawiska przestępczości wśród grup docelowych, takich jak poszczególne zawody, właściwe organy i określone sektory publiczne, mając na uwadze zarówno lepsze zrozumienie jak i wspieranie przyjęcia podejścia zerowej tolerancji dla przemocy oraz sprzyjanie udzielaniu pomocy dla ofiar przemocy oraz zgłaszanie przypadków stosowania przemocy właściwym organom.

iv) badanie zjawisk związanych z przemocą i możliwych metod zapobiegania tej przemocą, a także poznawanie i określanie podstawowych przyczyn przemocy na wszystkich poziomach społeczeństwa;

b) realizację działań uzupełniających, z inicjatywy Komisji, takich jak badania, określenie wskaźników, pozyskiwanie danych, prowadzenie statystyk z podziałem według płci i wieku, seminariów oraz spotkań ekspertów lub inne działania w celu zwiększenia bazy wiedzy oraz rozpowszechnianie informacji uzyskanych w ramach realizacji tego programu.

Artykuł 3

Dostęp do programu

1. Program Dafne II jest otwarty dla współuczestnictwa organizacji publicznych lub prywatnych oraz instytucji (lokalnych władz właściwego szczebla, wydziałów uniwersyteckich i ośrodków badawczych) działających na rzecz zapobiegania i zwalczania przemocy wobec dzieci, młodzieży i kobiet, ochrony przed taką przemocą, zapewnienia wsparcia dla ofiar, realizacji celowych działań mających na celu promowanie odrzucenia takiej przemocy lub zachęcanie do zmiany podejścia i zachowania wśród grup szczególnie wrażliwych i ofiar przemocy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

⁽²⁾ Dz.U. C 172 z 18.6.1999, str. 1. Porozumienie zmienione decyzją 2003/429/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 147 z 14.6.2003, str. 25).

2. Program ten jest również otwarty dla współuczestnictwa:
- a) Państw Przystępujących, które podpisały Traktat Akcesyjny w dniu 26 kwietnia 2003 r.;
 - b) krajów EFTA/EOG, na warunkach ustanowionych w Porozumieniu EOG;
 - c) Rumunii i Bułgarii i, a warunki ich uczestnictwa zostaną ustanowione zgodnie z odpowiednimi Układami Europejskimi, ich protokołami dodatkowymi oraz decyzjami właściwych Rad Stowarzyszenia;
 - d) Turcji, a warunki jej uczestnictwa zostaną ustanowione zgodnie z Umową Ramową między Wspólnotą Europejską a Republiką Turcji w sprawie ogólnych zasad udziału Republiki Turcji w programach wspólnotowych ⁽¹⁾.

3. W celu kwalifikacji do finansowania w ramach tego programu, projekty muszą obejmować co najmniej dwa Państwa Członkowskie, maksymalny czas trwania musi wynosić dwa lata oraz muszą być one ukierunkowane na osiągnięcie celów podanych w art. 2.

Artykuł 4

Działania w ramach programu

Program Dafne II obejmuje następujące rodzaje działań:

- a) określenie i wymiana dobrych praktyk i doświadczeń mając w szczególności na uwadze zastosowanie środków zapobiegawczych oraz pomoc dla ofiar;
- b) praca badawcza, badania naukowe;
- c) praca w terenie z udziałem beneficjentów, w szczególności dzieci i młodzieży, we wszystkich fazach opracowania projektu, realizacji i oceny skutków;
- d) utworzenie trwałych sieci multidyscyplinarnych;
- e) szkolenia i projektowanie pakietów edukacyjnych;
- f) opracowanie i wprowadzenie programów terapeutycznych i pomocy z jednej strony dla ofiar i osób z grup ryzyka, oraz z drugiej strony dla sprawców, przy zapewnieniu bezpieczeństwa dla ofiar;
- g) rozwój i realizacja działań podnoszących świadomość w grupach docelowych, projektowanie środków w celu uzupełnienia już realizowanych działań, lub przyjęcie i stosowanie

istniejących środków w innych obszarach geograficznych lub wśród innych grup docelowych;

- h) rozpowszechnianie rezultatów uzyskanych w wyniku realizacji obydwu programów Dafne, w tym ich przyjęcie, przekazanie i stosowanie przez inne grupy beneficjentów lub w innych obszarach geograficznych;
- i) określenie i udoskonalenie działań przyczyniających się do należytego traktowania osób znajdujących się w grupach zagrożonych przemocą, tj. podejścia sprzyjającego zachowaniu szacunku dla nich i wspierania ich stanu dobrobytu oraz samorealizacji.

Artykuł 5

Finansowanie

1. Niniejszym ustanawia się ramy finansowe dla realizacji programu Dafne II w okresie od 1 stycznia 2004 r. do 31 grudnia 2008 r., w wysokości 50 milionów EUR, z czego 29 milionów EUR przeznaczonych jest na okres do 31 grudnia 2006 r.

Na okres następujący po 31 grudnia 2006 r. wyznaczona kwota podlega zatwierdzeniu, czy dla tej fazy programu jest spójna z prognozami finansowymi obowiązującymi na okres rozpoczynający się w 2000 r.

2. Środki przyznawane rocznie podlegają zatwierdzeniu przez organ budżetowy, w granicach prognozy finansowej.

3. W następstwie decyzji finansowych muszą być zawarte umowy o dotacje między Komisją a beneficjentami tych dotacji.

4. Udział budżetu Wspólnoty we wsparciu finansowym nie powinien przekraczać 80 % całkowitego kosztu projektu.

Jednakże uzupełniające działania określone w art. 2 ust. 2 lit. b) mogą być finansowane do 100 % ich kosztów, z zastrzeżeniem pułapu 15 % całkowitej rocznej wysokości przydziału finansowego na ten program.

Artykuł 6

Realizacja programu

1. Komisja jest odpowiedzialna za zarządzanie i realizację programu Dafne II oraz zapewnia, że jakiegokolwiek rezultat lub produkt niniejszego programu udostępniony zostanie nieodpłatnie w formie elektronicznej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 61 z 2.3.2002, str. 29.

2. Komisja zapewni zrównoważone podejście, w odniesieniu do trzech grup docelowych, tj. dzieci, młodzieży i kobiet mając na uwadze realizację tego programu.

3. Środki konieczne w celu zapewnienia wykonania niniejszej decyzji odnoszące się do rocznego planu pracy przyjmuje się zgodnie z procedurą zarządzania określoną w art. 7 ust. 2.

4. Środki konieczne w celu zapewnienia wykonania niniejszej decyzji odnoszące się do wszystkich pozostałych kwestii, przyjmuje się zgodnie z procedurą doradztwa określoną w art. 7 ust. 3.

Artykuł 7

Komitet

1. Komisję wspiera Komitet.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu mają zastosowanie art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE, z zastrzeżeniem przepisów jej art. 8.

Okres ustanowiony w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE wynosi dwa miesiące.

3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu mają zastosowanie przepisy art. 3 i 7 decyzji 1999/468/WE, z zastrzeżeniem przepisów jej art. 8.

4. Komitet przyjmuje swój regulamin.

Artykuł 8

Monitorowanie i ocena

1. Komisja podejmuje wszystkie niezbędne środki w celu zapewnienia monitorowania i ciągłej oceny programu Dafne II, uwzględniając ogólne i szczegółowe cele określone w art. 2 i szczegółowe cele określone w Załączniku.

2. Najpóźniej do dnia 1 czerwca 2006 r. Komisja przedłoży sprawozdanie z oceny Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, podsu-

powujące odpowiedniość, użyteczność, trwałość, wydajność i skuteczność realizowanego do tego czasu programu Dafne II. Sprawozdanie powinno zawierać ocenę *ex ante* w celu wspierania potencjalnych przyszłych działań. Ponadto, równoległe z przedstawieniem wstępnego projektu budżetu na 2007 r. Komisja przekaze organowi budżetowemu wyniki oceny jakościowej i ilościowej przebiegu w odniesieniu do rocznego planu wykonawczego.

W kontekście procedury budżetowej na 2007 r. Komisja najpóźniej do 1 czerwca 2006 r. stwierdzi spójność wysokości kwoty na lata 2007/2008 z nowymi prognozami finansowymi. O ile ma to zastosowanie, Komisja podejmie niezbędne kroki w ramach procedur budżetowych na lata 2007/2008 w celu zapewnienia spójności rocznych przydziałów finansowych z nowymi prognozami finansowymi.

3. Na zakończenie programu Dafne II Komisja przedłoży końcowe sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. Sprawozdanie to powinno zawierać między innymi informacje dotyczące prac wykonanych w kontekście działań określonych w pkt II lit. c) Załącznika, jako podstawę dla oceny zapotrzebowania na przyszłe działania polityczne.

4. Komisja prześle także sprawozdania określone w ust. 2 i 3 do Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego oraz do Komitetu Regionów.

Artykuł 9

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Sporządzono w Strasburgu, dnia 21 kwietnia 2004 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

P. COX

Przewodniczący

W imieniu Rady

D. ROCHE

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

SZCZEGÓŁOWE CELE I DZIAŁANIA

I. DZIAŁANIA TRANSNARODOWE

1. Określenie i wymiana dobrych praktyk i doświadczenia

Cel: wspieranie i zachęcanie do wymiany, przyjęcia i stosowania dobrych praktyk, do zastosowania w innych kontekstach lub w innych obszarach geograficznych

Stymulowanie i promowanie wymiany dobrych praktyk na poziomie Wspólnoty dotyczących ochrony i pomocy dla dzieci, młodzieży i kobiet – ofiar lub grup ryzyka – ze szczególnym naciskiem na następujące dziedziny:

- a) prewencja (ogólna lub dotycząca określonych grup docelowych);
- b) ochrona i pomoc dla ofiar (psychologiczna, medyczna, społeczna, edukacyjna i prawna, zapewnienie zakwaterowania, przenoszenie i ochrona ofiar, szkolenie i ponowna integracja do życia społecznego i zawodowego);
- c) procedury ochrony najlepszych interesów dzieci, w szczególności tych, będących ofiarami prostytucji, młodzieży i kobiet, będących ofiarami przemocy;
- d) badanie rzeczywistego wpływu różnych form przemocy na ofiary i społeczeństwo w Europie, w celu określenia właściwej reakcji.

2. Praca badawcza, badania naukowe

Cel: badanie zjawisk związanych z przestępczością

Wspieranie działalności naukowej, badań na podstawie płci i wieku oraz pracy badawczej w dziedzinie przemocy, mających na celu między innymi:

- a) poznanie i ocenę różnych przyczyn, okoliczności i mechanizmów występowania i wzrostu przemocy, w tym przymuszania do czynów takich jak żebranie czy kradzież;
- a) banaliza i porównanie istniejących modeli zapobiegania i ochrony;
- b) opracowanie praktyki zapobiegania i ochrony;
- c) ocena wpływu przemocy, także pod kątem zdrowia, zarówno ofiar i całego społeczeństwa, uwzględniając koszty ekonomiczne;
- d) badanie zakresu dla opracowania filtrów blokujących przesyłanie treści pedofilskich za pośrednictwem Internetu.
- e) podjęcie badań dzieci będących ofiarami prostytucji w celu pomocy w zapobieganiu występowania tego zjawiska, przez szerszą znajomość czynników ryzyka.

3. Praca w terenie z udziałem beneficjentów

Cel: gotowość do wprowadzenia sprawdzonych metod zapobiegania i ochrony przed przemocą.

Wsparcie wprowadzania metod, modułów szkoleniowych i pomocy (psychologicznej, medycznej, społecznej, edukacyjnej, prawnej i pomocy w reintegracji) z bezpośrednim udziałem beneficjentów.

4. **Utworzenie trwałych sieci multidyscyplinarnych**

Cel: pomoc i wspieranie zarówno dla organizacji pozarządowych (NGO) i innych organizacji, w tym dla władz lokalnych (właściwego szczebla), działających na rzecz zwalczania przemocy, w celu ich współdziałania.

Pomoc w utworzeniu i wzmocnieniu sieci multidyscyplinarnych oraz pomoc i wspieranie współdziałania pomiędzy organizacjami pozarządowymi i różnymi organizacjami i organami publicznymi, w celu poprawy stopnia znajomości i zrozumienia roli innych podmiotów oraz zapewnienia pełnej multidyscyplinarnej pomocy dla ofiar przemocy oraz osób z grup ryzyka.

Sieci będą w szczególności prowadzić działania dotyczące problemów przemocy, mające na celu:

- a) tworzenie wspólnych ram dla analizy zjawiska przemocy, w tym definicji różnych rodzajów przemocy, przyczyn przemocy i jej skutków, oraz wprowadzenie odpowiednich reakcji wielosektorowych;
- b) ocenę rodzajów i skuteczności środków i praktyk w celu zapobiegania i wykrywania przemocy, zapewnienie pomocy dla ofiar przemocy, w szczególności zapewnienie, że nie będą oni więcej narażeni na akty przemocy;
- c) wspieranie działań w celu przeciwdziałania temu problemowi zarówno na poziomie międzynarodowym, jak i krajowym.

5. **Szkolenia i projekty pakietów edukacyjnych**

Cel: opracowanie pakietów edukacyjnych w celu przeciwdziałania przemocy i należytego traktowania

Projekt i testowanie pakietów edukacyjnych i działań na rzecz zapobiegania przemocy wobec dzieci, młodzieży i kobiet oraz na rzecz należytego traktowania, a także zarządzania konfliktem, do wykorzystania przez szkoły i instytucje edukacyjne dla dorosłych, stowarzyszenia, przedsiębiorstwa, organizacje publiczne i pozarządowe.

6. **Opracowanie i wprowadzenie programów terapeutycznych**

Cel: opracowanie i wprowadzenie programów terapeutycznych dla ofiar i osób z grup ryzyka, takich jak dzieci i młodzież mający do czynienia z przemocą w rodzinie z jednej strony oraz z drugiej strony dla sprawców, przy zapewnieniu bezpieczeństwa ofiarom.

Wykrywanie możliwych przyczyn, okoliczności i mechanizmów występowania i wzrostu przemocy, w tym charakteru i motywacji sprawców aktów przemocy oraz czerpiących korzyści z przemocy komercyjnej, takiej jak wykorzystywanie seksualne lub nieseksualne.

Opracowanie, testowanie i wprowadzenie programów terapeutycznych w oparciu o powyższe wnioski.

7. **Działania podnoszące świadomość w grupach docelowych**

Cel: zwiększenie świadomości oraz poziomu zrozumienia przemocy oraz zapobiegania przemocy wobec dzieci, młodzieży i kobiet, mając na uwadze promowanie podejścia zero tolerancji dla przemocy, zapewnienie wsparcia dla ofiar i grup ryzyka, oraz zgłaszanie przypadków stosowania przemocy

Do uzyskania wsparcia kwalifikują się między innymi następujące rodzaje działań:

- a) rozwój i realizacja działań podnoszących świadomość wśród dzieci, młodzieży i kobiet, w szczególności w zakresie potencjalnych zagrożeń przemocą i sposobów ich uniknięcia; inne docelowe grupy społeczne mogą także obejmować takie zawody jak: nauczyciele, instruktorzy, lekarze medycyny, pracownicy społeczni i pracujący z młodzieżą, prawnicy, organy policyjne i media;
- b) rozwój ogólnospółnotowych źródeł informacji w celu pomocy i powiadamiania organizacji pozarządowych oraz organów publicznych o informacjach podanych do wiadomości publicznej, pochodzących ze źródeł rządowych, pozarządowych, akademickich i innych i związanych z dziedziną przemocy, środkami jej zapobiegania oraz rehabilitacją ofiar, co powinno umożliwić włączenie tych informacji do wszystkich odpowiednich systemów informacyjnych.

- c) wspieranie wprowadzania środków i specjalnych służb dla zwiększenia liczby zgłoszeń do właściwych organów o przypadkach przemocy i różnych formach handlu dziećmi, młodzieżą i kobietami, w celu wykorzystywania seksualnego i nieseksualnego;
- d) wspieranie kampanii reklamowych, z wykorzystaniem środków masowego przekazu, skupiając się na potępieniu przemocy oraz zapewnieniu pomocy dla ofiar w formie pomocy psychologicznej, wsparcia moralnego i praktycznego.

Wspierany będzie projekt środków uzupełniających już istniejące, lub ich przyjęcie w celu zastosowania w innych obszarach geograficznych lub w odniesieniu do innych grup docelowych.

II. DZIAŁANIA UZUPEŁNIAJĄCE

W celu zapewnienia, że wszystkie dziedziny programu zostały nim w pełni objęte, nawet w przypadku braku wniosków – lub odpowiednich wniosków – dla danej dziedziny, Komisja przeprowadzi bardziej aktywne działania w celu wypełnienia wszelkich luk.

Dlatego też, w ramach programu finansowane będą działania uzupełniające, podejmowane z inicjatywy Komisji, między innymi w następujących dziedzinach:

- a) zapewnienie opracowania wskaźników przemocy, aby można było zmierzyć ilościowy wpływ polityk i projektów. Musi to być oparte na istniejącym doświadczeniu w zakresie wszystkich rodzajów przemocy wobec dzieci, młodzieży i kobiet;
- b) ustanowienie procedury dla regularnego i ustawicznego gromadzenia danych, najlepiej z pomocą Eurostatu, w celu dokładniejszej ilościowej oceny aktów przemocy w Unii;
- c) określenie kwestii policyjnych, o ile możliwe, w świetle zadań zrealizowanych w ramach finansowanych projektów, mających na celu proponowanie wspólnych polityk w sprawie przemocy na poziomie wspólnotowym oraz wzmocnienia praktyki sądowej;
- d) analiza i ocena finansowanych projektów w celu organizacji Europejskiego Roku przeciwko przemocy;
- e) rozpowszechnianie na skalę ogólouropejską dobrych praktyk powstałych na skutek realizacji finansowanych projektów; ten cel można osiągnąć za pomocą różnych środków:
 - i) produkcję i dystrybucję materiałów drukowanych, płyt CD-ROM, filmów video, zakładanie stron internetowych, kampanie promocyjne i reklamy;
 - ii) zastępowanie lub organizację wymiany doświadczonego personelu z jednej organizacji do drugiej w celu wspierania wprowadzania nowych rozwiązań lub praktyk, uznanych gdzie indziej za skuteczne;
 - iii) umożliwienie pojedynczym organizacjom pozarządowym korzystania z rezultatów uzyskanych w wyniku realizacji obydwu programów Dafne, ich przyjęcia lub przekazania na inne obszary Unii lub inne kategorie beneficjentów;
 - iv) utworzenie zaplecza technicznego dla organizacji pozarządowych, w szczególności tych uczestniczących po raz pierwszy, dla opracowywania ich projektów, współpracy z innymi partnerami i korzystania z dorobku prawnego programu Dafne;
 - v) najbliższa jak to możliwe współpraca ze środkami masowego przekazu.
- f) organizacja seminariów dla wszystkich zainteresowanych uczestniczących w finansowanych projektach w celu poprawy zarządzania i możliwości sieci oraz pomocy w wymianie informacji;
- g) prowadzenie badań i organizowanie spotkań ekspertów i seminariów mających bezpośredni związek z realizacją działania, którego są integralną częścią.

Dodatkowo, Komisja może zwrócić się podczas realizacji programu do organizacji zapewniających pomoc techniczną, finansowanie ich odbywać się będzie na podstawie ogólnych ram finansowych oraz na takich samych warunkach Komisja może zwrócić się do ekspertów.